

1. **RACKI** (8) *ai*

-a- (4), -ǫ- (4); -ǫ- *Górndworz*; -a-: -ǫ- *BielKron* (4:2).

sg m N racki (2). ◇ *G* racki(e)go (2). ◇ *I* rackim (1). ◇ *f A* racką (1). ◇ *L* racki(e)j (1). ◇ *n N* racki(e) (1).

Sł stp: po racku, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Przymiotnik od „Rascja” (Raszka, kraina w Serbii)* (7) : Turek Soliman [...] zebrał wojsko przyciągnął do Biłohrodu Ráckiego/ począł go mocnie á prętko dobywać. *BielKron* 328, 275.

W połączeniach szeregowych (2): Cześki ięzyk ięsth piękny/ ále iákoby troškę piešzczący [...] Ruški zǎię ſurowy: Racki/ Serbſki/ Chárwǎcki/ Bulgárſki/ iuž máią coś pogǎńſkiego *Górndworz* F6v, F4v.

Wyrażenia: »despot racki« (1): Władziſław iáko pan niełkwǎpliwy/ poſłał do Deſpotá Ráckiego powiádǎjąc mu áby ſie ſnim gotował przeciw Turkom. *BielKron* 304.

»ziemia racka« (1): Krol Władziſław poſtǎtǎwiawſzy w Polſzcze zamki y cǎá grǎniczne ná potrzebę Węgierłkǎ/ wyprǎwił ſie przeciw Turkom lǎtá 1443. y s Kárdynałem zdobywał zǎię zamkow od nieprzyǎcióſ w ziemi Rackiey. *BielKron* 389.

Szereg: »racki albo serbski« (1): Georgius Deſpot Ráckie álbo Serbſkie Kfiǎżę chcǎc od niego [Amurata] pokoy mieć/ wſzedł ſnim w krewność/ dał mu dziewczkę ſwoię zǎ żonę *BielKron* 241.

2. *Przymiotnik od „rac” ‘żołnierz lekkobrojnej jazdy złożonej z Raców’* (1) :

Szereg: »husarski albo racki«: (1): Vrǎdzili w then czás ſłužebne przyǎć/ y przyięli obyczǎiem Huſarłkim albo Rackim z drzewcy á s tarczǎmi *BielKron* 401v.

a. [Używany przez raców, słužący racom: Item calcaria nigra Raczkie unum pare 3 gr. *CenRzemKsiǎża* 355.]

JR, KW